

פטר הארנב וסמי הסנאי

אויצה וו. פילד (1916)

הבית וסמי חשש מאוד שהיא
תעסיק גם אותו, כי בניקוי הבית
נהגו להוציא את כל העלים והאזוב
בהם ביתם היה מרופד במשך
החורף, ולהכניס חומר ריפוד חדש,
וזו עבודה רבה. סמי מאוד לא אהב

את העבודה
הזו והשתדל
להסתלק
מהר מהבית.
תוך זמן קצר
הוא הגיע
לפתח מכרה
עזוב, שם
נדבר לפגוש
את פטר.

בוקר יפה אחד החליטו פטר וידידו
סמי הסנאי לצאת לבילוי בחורשות.
הם תכננו לערוך פיקניק לעצמם
בלבד, כי האחים והאחיות הקטנים
שלהם היו רק מטרד והם העדיפו
לא לשתף אותם בבילוי.
הם עשו את כל ההכנות בהסתר
והצליחו לצאת בלי שהחבורה
הצעירה הרגישה בכך.
אמא סנאית עסוקה הייתה בניקיון

להשאיר עקבות.
פטר הגיע לפגישה בדילוגים
שמחים וללא כל דאגה. בדרך עבר
ליד ביתו של

סמי הסנאי, אך
כשראה את
גברת סנאית
מנקה הבין
שסמי נאלץ
להסתלק
בחשאי.

גברת סנאית

עבדה קשה בניקוי הבית, כשהיא
עטופה בסינור גדול וחבושה מצנפת
גדולה ולבנה, שירדה לה מעל
אוזניה הקטנות. הכיפה הייתה

לקח זמן עד
שפטר הופיע
לפגישה. הוא בא
במצב רוח
מרומם, כי אפילו
עזר לאמא שלו
בעבודות הבית
ותמורת זאת
קיבל הרבה
דברים טובים

בשביל עצמו ובשביל סמי.

אמא ארנבת נישקה לפטר, איחלה
לו בילוי נעים והזהירה שלא יאחר
לחזור. כי אמא ארנבת חששה
תמיד ממלכודות שונות, במיוחד
אחרי שבעלה נעלם לתמיד, בלי

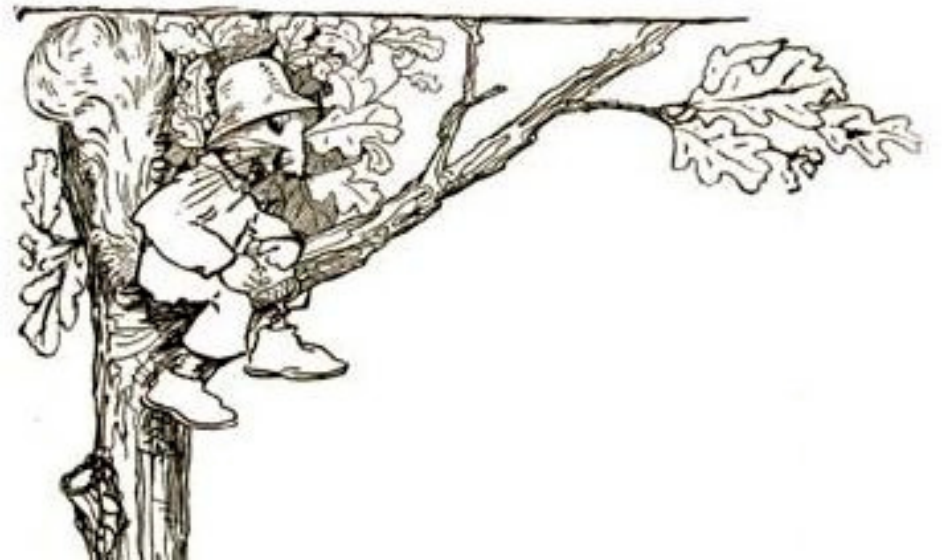

מקושטת בקשת אדומה גדולה
שהתנדנדה מעל ראשה של אמא
סנאית, תוך כדי תנועתה הנמרצת.
היא נענע בראשה כשראתה את
פטר והקשת התנדנדה בחוזקה.
פטר ראה שהיא מביטה בחשד-מה
על הסל שבידיו ולכן לא התעכב,
אלא המשיך מהר למפגש, ורק אמר
קצרות "בוקר טוב". הוא העדיף

שגברת סנאית לא תשאל יותר מדי
שאלות.

רק זמן קצר לקח לארנבון להגיע
למטרתו, שם הוא ראה כבר את
ידידו סמי יושב ומכרסם אצטרובל,
מרוצה מעצמו ומהכל.

הדבר הראשון שעשו הידידים היה

תכנון הבילוי. הרי אף אחד לא ישב
רק בפיקניק במשך כל היום. לכן,
אחרי ששקלו טיול לכל מיני
מקומות, החליטו בסוף לצאת לכוון
האגם המוכסף, בריכת מים גדולה,
לא רחוקה מהחורשה שלהם.
סמוך לאגם הזה בנה אבא בונה
הזקן סכר גדול, וגר שם עם
משפחתו. פטר וסמי הלכו יחד עם
בני המשפחה לאותה הכיתה בבית
הספר.
שני הידידים התחילו ללכת מהר אל
האגם תוך שיחה ערה, עם סל
הארוחה מתנדנד ביניהם.
פטר סיפר לחברו על שני נחליאלים
שבנו קן קרוב לעץ שתחתיו נמצא

והשניים ראו כבר את מי האגם
מרחוק, ואת כיפות הבתים של
הבונים, על גדת המים.
מר בונה וכל משפחתו היו עסוקים
בתיקון מקום שנחלש בסכר שלהם.
פטר הארנב וסמי הסנאי לא רצו
להפריע להם במלאכתם, אך ברגע
שראו כי המשימה של הבונים
הסתיימה, קפצו מבין העצים.
כל משפחת הבונים קיבלה אותם
בסבר פנים יפות. הם אמנם נראו
רטובים קצת, אך זה לא הפריע
לברך את האורחים. מר בונה הזמין
אותם מיד פנימה לביתם, אלא
שהכניסה לבית הייתה תחת פני
המים. זה היה נוח מאוד לבונים, אך

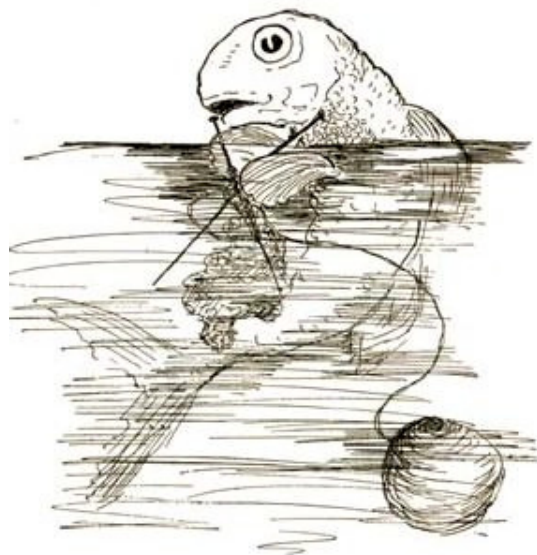
ביתו, ושבקן יש כבר שתי ביצים,
שכנראה יתבקעו בקרוב. סמי סיפר
שפגש צב זקן, הגר בשלולית בוצית
לא הרחק מבית שלו, ושהצב סיפר
לו רכילות מהיער. לא עבר זמן רב

של עלים הנעים ברוח, והכל היה
כה נעים ושקט שמר בונה הזקן,
שאכל אולי קצת יותר מדי, נשכב על

לא נגיש לאורחיהם שלא ידעו לצלול
ולשחות. לכן למרות האכזבה של
משפחת הבונים, סמי ופטר נשארו
בחוץ.

גברת בונה הכריזה שהגיע זמן
לארוחה ופרסה על הדשא סעודה
מקליפת עץ טרייה, עם קינוח של
שורשי שושנת מים. לזה הוסיף
פטר את תכולת הסל שלו. טוב
שהיה לו אוכל בסל, כי המטעמים
של הבונים לא היו במיוחד לטעמו.
רק לשם נימוס כרסם פטר קצת
מהקליפה ושורשי הצמחים.
שפירות כחולות התעופפו מעל
האוכלים, עברה גם להקה של
פרפרים צהובים. נשמע רעש קל

לארוחת ארבע
למחרת.
בינתיים
הבונים
הקטנים צללו
במים וקראו
לפטר ולסמי
להצטרף

אליהם. אחד מהם הציע לפטר
לרכב קצת על גבו. פטר הסכים
ברצון ועלה על גבו הרטוב
והחלקלק של הבונה הצעיר. תחילה
הכל התנהל בסדר, אך פתאום
משהו תפס, תחת פני המים, את
הבונה ברגלו האחורית וצבת לו
חזק. הבונה הצעיר נתן צעקה וניסה

הדשא ושקע בשינה עמוקה. איש
לא שם לב על כך, כי בני משפחתו
רגילים היו כבר לנוהגים לא כל כך
יפים שלו והאורחים, בעלי נימוסים,
נמנעו להתייחס לכך.

פתאום נשמע רעש מהאגם ומעל
פני המים הופיע ראשו של זאב מים
גדול. הוא היה זקן מאוד והכיר את
כל משפחת הבוניהם, שמיהרו
לעשות לו הכרה עם סמי הסנאי
ופטר הארנב. שני הצעירים האלה
פחדו קצת מהדג הגדול, בעל
שיניים חדות ולא הציעו ללחוץ לו
יד.

אבל גברת בונה שמחה לראות
אותו והזמינה אותו ואת זוגתו

לשחרר את רגלו, אבל פטר,
שבאותו הזמן ניסה בכל כוחו לאחוז
באוזניו של הבונה, גלש לתוך
המים.

כל משפחת הבונים מיד רצה
לעזרה. שנים מהם משכו את האח
שלהם, והאחרים הוציאו מהמים את
פטר הארנב, שלם, אבל מבוהל

מאוד.

התברר שסיבת האירוע היה סרטן
גדול, שרגלו של הבונה הקטן

הפריעה את
מנוחתו.

גברת בונה
הפכה את
פטר עם

ראשו למטה,
ניערה אותו
היטב

והוציאה ממנו את שארית המים,
ואחרי מנוחה קצר פטר הרגיש כבר
טוב יותר, נרגע, והודה למארחים
ולמצילים שלו. הוא וסמי נפרדו
מהבונים

והתחילו ללכת בדרכם הביתה, פטר
תחת השגחה צמודה של סמי
הסנאי.

אחרי ההרפתקה הזו נשבע פטר
שיותר לא יתקרב לאגם הכסוף,
לבונים ולסרטנים שמתחת לפני
המים.

